

denne Forbindelse, thi jeg tror om ham, efter det jeg har erfaret om hans Virken i dansk Politik, Kampen for Folkets Selvstyre, at han ikke vilde have været med til at takke Christian IX, fordi han gav det danske Folk den Regering, han var nødt til at give det. Men jeg nævner dette, fordi jeg tror, at Venstre har sin Del af Ansvaret, hvis de konstitutionelle Begreber her i Landet, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds udtalte, ere noget forvirrede. Det er vel sågtens det samme Folketog, der har givet Anledning til, at Højre nu har fundet paa at ville lave et nyt Folketog til Amalienborg, og naar Konseilspræsidenten talte om, hvad der skete i Københavns Gader af Demonstrationer, forekommer det mig, at han skylder det Parti, jeg tilhører, at oplyse om, at dette Parti ikke har ønsket at være med til disse Demonstrationer, fordi de netop ere ukonstitutionelle.

Jeg fandt i Konseilspræsidentens Udtalelser en Antydning af, at det, der skal lægges til Rette nu, er Venstrelandsbefolkningens Rejsning mod Byerne, det er de Strengte, der skulle slaas paa nu. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det nytter ikke de Herrer at komme ud til den sjællandske Landbefolkning og søge en saadan Storm rejst, de have nemlig i disse Dage faaet deres Sparekassebøger hjem med 40%’s Afskrivning, et Tusinde Tillidsmænd skulle betale et Par Tusind Kr. hver, en Mængde Smaafolk paa Landet, Husmænd og smaa Gaardmænd, Interessenter i Mejerierne, det vil sige de allerfleste Jordbrugere, skulle betale 30 Kr. pr. Ko for at dække Svindelen indenfor Eksportforeningen. Jeg ser, at der er en jydsk Bevægelse i Gang for at rejse et Folketog til Forsvarsministeren. Hvis De ville forsøge paa det, vil jeg sige: Prøv paa Sjælland! Det skulde De sikkert faa megen Fornøjelse af!

Den ærede Ordfører for de 27 var, synes jeg, noget dristig, da han i sin første Tale her sagde, at det Forlig, som her foreligger til Afstemning, har sikkert Befolkningens Flertal for sig. Thi det forekommer mig, at naar den ærede Ordfører skal dømme om Stemningen i Befolkningen, ligger det nærmest for ham at dømme om Stemningen i den Del af Befolkningen, hvor han til daglig færdes, nemlig den sjællandske. Jeg synes derfor, at den ærede Ordfører kunde tage sig for at studere Valgresultatet den 25. Maj her paa Sjælland. Valget den 25. Maj angik jo den Forsvarssag, som her er til Afgørelse, og hvorledes

gik det det Parti, som det ærede Medlem tilhører, f. Eks. nede i Præstø Amt? Ja, det gik dette Parti saaledes, at der i dette Amt, hvor der indtil 1906 sad lutter Venstremænd, valgtes den 25. Maj 3 Socialdemokrater, 2 Radikale og 1 Venstre-reformmand, nemlig den ærede Ordfører, men han blev kun valgt med et ringe Tal af de afgivne Stemmer og staar som valgt Medlem af dette Ting ved en Minoritet af de afgivne Stemmer. Det forekommer mig, at er der nogen, som ikke skulde være altfor sikker paa, at denne Militærpolitik har Tilslutning i det danske Folks Flertal, er det netop den ærede Ordfører, thi han har sikkert haft Anledning til at gøre de bedste Erfaringer i saa Henseende nede i Vordingborgkredsen og i øvrigt i hele Sydsjælland.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) har ganske Ret, naar han, i Gaar tror jeg, det var, fremhævede, at Venstre-reformpartiets Mænd gik til Valg paa noget helt andet end det, de her hævde netop var det, de lovede deres Vælgere at gennemføre, da de sidst stillede sig til Valg. Her paa Sjælland indtog Venstre-reformpartiet det Standpunkt, at de lovede, at de vilde søge Militærudgifterne bevarede indenfor den nuværende Ramme. Det var Organisationens Standpunkt, og jeg ved, at det ærede Medlem fra Vordingborg ogsaa i det væsentlige stillede sig paa dette Standpunkt. Det lykkedes ham endda ikke at tilfredsstille alle Venstre-reformpartiets Vælgere i Vordingborgkredsen, idet adskillige af dem med en anset Mand i Spidsen, Gaardejer Hans Larsen, Lundby, meldte sig ud af Partiet og var medvirkende til Opstillingen af en Kandidat, der vilde kræve Militærudgifterne nedsatte.

Nej, hvor mange smukke Ord Ordføreren for de 27 end kan tale her om Tilslutning ude i Befolkningen til de 27’s Militærpolitik, tror jeg dog ikke, det vil lykkes ham i nogen som helst Henseende at overbevise hverken Medlemmer af dette Ting eller andre om, at disse Udtalelser ere i Overensstemmelse med Virkeligheden. Jeg vil som Repræsentant for en betydelig Del af sjællandske Landboere nedlægge en alvorlig Indsigelse imod, at man i dette Øjeblik, hvor de økonomiske Forhold, Erhvervslivet i det hele er saa trykket som vel muligt, gaar til en saadan Brandskæning af Befolkningen til Militærvæsenet, som der her er Tale om. Og jeg vil minde om et Par Ord af den højtærede Forsvarsminister, som han udtalte her i Salen i